

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.** zast. JUDr. Milanem Matulou, advokátem se sídlem nábřeží Dukelských hrdinů 561, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2013, č. j. 58 A 8/2013-32, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 109/2013, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům třetího senátu Nejvyššího správního soudu, JUDr. Jaroslavu Vlašínovi, Prof. JUDr. Petru Průchovi, Csc. a JUDr. Janu Vyklickému,

t a k t o:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín, Prof. JUDr. Petr Průcha, Csc. a JUDr. Jan Vyklický **nej sou v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 109/2013.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou u Nejvyššího správního soudu dne 25. 10. 2013 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým jí byl zástupcem pro soudní řízení ustanoven JUDr. Milan Matula, advokát se sídlem nábřeží Dukelských hrdinů 561, Rožnov pod Radhoštěm. Současně byl týmž usnesením zástupce žalobkyně vyzván k odstranění nedostatků žaloby.

[2] V kasační stížnosti vznesla stěžovatelka námitku podjatosti proti soudcům třetího senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslavu Vlašínovi, Prof. JUDr. Petru Průchovi Csc. a JUDr. Janu Vyklickému, a dále proti soudcům šestého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslavu Hnízdilovi, JUDr. Tomáši Langáškoví a Mgr. Evě Šonkové. Podjatost soudců spatřuje v tom, že senát ve složení stejných soudců, proti kterým již namítala podjatost, rozhodoval v její neprospěch ve věci sp. zn. 3 Ads 59/2013. Dle jejího přesvědčení by senát ve stejném složení neměl rozhodovat o něčem, co má stejný základ. Rozhodnutí ve věci 3 Ads 59/2013 je pro žalobkyni nepochopitelné a cítí se jím poškozena.

[3] Námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce předložena dne 15. 1. 2014 k posouzení 9. senátu zdejšího soudu.

[4] Z vyjádření soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, Prof. JUDr. Petra Průchy Csc. a JUDr. Jana Vyklického, ze dne 14. 1. 2014, založeného na listu č. 55 soudního spisu vyplývá, že nemají žádný vztah ani k věci ani k účastníkům řízení a nejsou jim známy žádné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti. Námitky uváděné žalobkyní směřují do rozhodovací činnosti 3. senátu a jako takové podjatost nezakládají.

[5] Nejvyšší správní soud se zabýval namítanou podjatostí vůči JUDr. Jaroslavu Vlašínovi, Prof. JUDr. Petru Průchovi Csc. a JUDr. Janu Vyklickému. O námitce podjatosti vznesené stěžovatelkou vůči soudcům JUDr. Bohuslavu Hnízdilovi, JUDr. Tomáši Langáškoví a Mgr. Evě Šonkové nebylo třeba samostatně rozhodovat, neboť žádný z nich není podle aktuálního rozvrhu práce členem senátu, jemuž přísluší rozhodnout ve shora uvedené věci (JUDr. Bohuslav Hnízdil ostatně již ani není soudcem Nejvyššího správního soudu).

[6] Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyslovení podjatosti soudců třetího senátu ve složení JUDr. Jaroslav Vlašín, Prof. JUDr. Petr Průcha, Csc. a JUDr. Jan Vyklický.

[7] Součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěžejně nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšmu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

[8] Jedním z důvodů pro vyloučení soudců je dle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), skutečnost, že se tyto podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Podílením se na předcházejícím soudním řízení bude například situace, kdy soudce působil v řízení o totožné věci jak u krajského soudu tak posléze u Nejvyššího správního soudu. Taková situace však v posuzovaném případě nenastala a výslovně není ani namítána.

[9] Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. výslovně stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodovací činnost, respektive právní názory soudců na určitou otázku, proto nemohou samy o sobě zakládat důvod k jejich podjatosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2004, č. j. Nao 13/2004 - 54, publ. pod č. 433/2005 Sb. NSS, všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[10] S ohledem na skutečnost, že rozhodování v jiné věci není důvodem způsobilým vyvolat pochybnosti o podjatosti soudce, který v dané věci má rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že sami soudci se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučení, neshledal Nejvyšší správní soud

pokračování

návrh stěžovatelky na vyloučení soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, Prof. JUDr. Petra Průchy, Csc. a JUDr. Jana Vyklického z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 109/2013 důvodným (§ 8 odst. 5 s. ř. s.).

[11] Ze všech shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu